

‘నిమోబ్యూగ్ అల్ల, అల్లదే జలాబీయవరిగే చేసి తిఱచేసుకు అవర అధికారిగళు ఎండెండు కరిణ పరిశ్రితియల్లి కేలస మాడబేసు అంత. ఎనిపే ఘ్యాంక్ యు ఫార్ ది లేద్స్’.

జాష్వవింయ లక్ష్మీరస్కూ కాయదే మాయణ్ణ ఎద్దు సరసరనే మెట్టిలోచు, కెట్టేనో బిట్టేనో ఎందు ఓడి కేగిలిద్దా.

మాయణ్ణ మత్తే రాణిగే బందు తన్న కుటుంబయల్లి కుతుంబ, నడెద ఫుట్సిగళ విశ్వేషణగే ఇళదిద్ద.

ఒందు— జాష్వవి, తన్నన్న అవళ మాయాజూలదల్లి కేడవి, తనిచే తన్నదేగే తిరుగదంతే దారి తశ్శస్తుతిద్దూలు ఎన్నవుదు. ఈ కోలే ప్రకరణదల్లి జాష్వవి ముఖ్య శంతితల్లు దిరచుపుదు, ఆదరే అవళూ అమ్మవిన బగ్గె కోప ద్వేషగళ హోరే హోత్తిద్దవళు. అల్లదే అతి సులభవాగి హోత్తి ఉలియు వంధవళు.

ఎరదు— జాష్వవి తనగే దినేశన బగ్గె ఇరువ ద్వేష సేదుగళ శమనక్కుగా ఈ కోలే తనిచే అవన కడేగే తిరుగువంతే తన్నన్న ఉలయోగిసికొట్టుత్తిద్దూలా?

మూరు— కోలే అపరాధియు అమ్మ మనయు హిందినిదలూ ఒళబందిరువ సాధ్యతించి ఎన్నవుదు.

నాల్చు— దినేశనిగే మోదలినిదలూ అమ్మవిన బగ్గె విశేష మత్తు దూరగామి ఆస్క్రిగిత్తు ఎన్నవుదు.

ఆష్వరల్లి పీసి సిద్ధరాజు బందు—

‘సార్... ద్వేర్కూర్ దినేశ అవరన్ కాఫోండొ బందు, హోరగే శోసిధ్దినీ’.

‘భళగడే కిణి అవరన్ సిద్ధరాజు’.

హళే కాలద నాటకద భాగవతరు ఉద్ధక్కే బిట్టుంచు, బాచదే సుమ్మనే హాగే హిందశ్శే తీరిద, అల్లల్లి నరతె పోదే కూదల తలే, కన్నడకద కడ్డిగాలే కట్టుద కష్ట దారద సరవన్ క్రీగి నేతాకికోండ్డ, ముహవత్తు మూవత్తుదర నడువిన దినేశ గుణినల్లి గురుతు హిదియలగాద సాధారణ ఎక్కురద, సాధారణ మనుషు.

దినేశ సమజయిషి కోడువంచే,

‘బాగిలల్లి నింతిద్దే, జోరాగి గాళ బిసి ఇద్దుక్కుదుంతే బాగిలు ముఖ్యమౌందు, సందినల్లిద్ద క్షేబర్లగళు జష్టి, ఘ్యాంక్ అగోయ్యు... జన్నను మిట్టుద్దు, ననగే యావ కట్టు ఉద్దులగళు ఇరలిల్ల... జయంత హైప్రో సెనిటివ్ మనుషు అవనేనో కల్పనే మాడ్స్టుండు, అమ్మ అవరింద బేరే ఆదరే అదు నన్న తప్పల్ల అల్ల సర్’.

‘వైయక్తిక విషయగల్లి నమగే ఆస్క్రి ఇల్ల... నిన్నను అందాజు మాక్రిడ్రైవి అష్టు... నసిన్న బరళగే ఏను చిక్కె మాడ్స్టు?’

‘కోలద రస్తే హత్తిర ఇరో ఆఫోబిడికో

## కెళ్ది సంచికెయల్లి

భృతర సంతెయల్లి రవియన్న తన్న పతక్కే తెగిచుచోండ మాయణ్ణనిగి, రవి మత్తు సంగతిగిర గాంజా దంధీయ విషయ తిళియితు. ముంబళాయిగాల్లి గాంజా తుంబి రవి వ్యవకార సంకేమ్మిద్ద. గాంజా దంధీయ విషయ అమ్మవిగి తిళియు, ఆ సంబంధ నడెరియవ మాతుకెయిందాగి అవళ కోలే నడెరియవ సాధ్యతే మాయణ్ణని హోలియితు. అమృతాల కోలేయాదాగినిద నావత్తేయాగిద్ద జయంత ఒమ్మించొమ్మే వ్యక్తశనాగిద్ద. అవనోందిన మాతుకెయల్లి హచ్చేన విషయ తిళియల్లి. అమృతాల సంకెరిప్పే హోరతు అవళన్న కోల్లుపష్ట దుష్టిన తన్లీలు ఎందు జయంత వాదిసిద. అవనోన్న రాణిగే కరెరలాయితు. మాయణ్ణన సిప్పిది, రవియ గాంజా దంధీయ సంబంధిసిద వ్యాపారిగాల్నస్తు బంధిసి, మాలన్న జష్టి మాకిదరు. హోలీన్ రాయెల్లి రవి, అమృతాలోందిగి తనగి మదువేయాగిరుపుదాగి హేళిద. అవళు బచ్చిరుపుదుాద ఉయిలిన బగ్గె తనగి యావ విషయిపు తిళిల్ల ఎంద. తసిబియ తిరుపుగళ బగ్గె యోడిసుమ్మిద్ద మాయణ్ణన్నస్తు జాష్వవియ పోఎన్ కరే ఆక్కనిసితు.



డాక్టర్ విశ్వనాథ హత్తిర త్రీటోమెంట్ తగొండె సర్’.

‘విశ్వనాథ్ శాలోల నన్ సహవారి గొత్తా?’.

డాక్టర్ విశ్వనాథ్గే మాయణ్ణ వ్హేన్ మాడి, శ్రీకోర్ ఆన మాడి,

‘విశ్వ... నాన మాయణ్ణ’.

‘హేయా హేగ్దియేయా?’

‘జెన్నాగిద్దిని, బందు మాహితి చేకాగిత్తు?’

‘హేళు మాయణ్ణ’.

‘ఈ నడువే టపి సిరియల్ ద్వేర్కూర్ దినేత నిన్నతు ఏనాదు త్రీటోమెంట్గే అంత బందిద్దు?’

‘ఆత నసగే గొత్తు, వప్స అయ్యేనో ఆస్క్రి ఆస్క్రి నోది... ఆమేలో?’

‘సర, మత్తే ఆమేలో వ్హేన్ మాక్రుని’.

దినేత తలే కేళగే హాక్కుద్ద.

‘అమ్మ కోలేయాద దిన చేళగేయింద ఎట్లీద్దై పనేనో మాడ్స్టు హేళు?’

‘పందినంతే నాను వ్యాధి రెడియాగి హోరగే బయము బెళ్గే ఒంబక్కుశ్శే... ఆ నంతర నమ్మ బిందావియల్లియే బందు గంటి వాక్ మాడి మనగే బందు హన్నరదు గంటిగే నన్ కెలసక్కే హోగుత్తేను’.

‘ఆ దిన ఆ సమయదల్లి యారాన్నాదరూ ఏట్లో మాడిద్దా అధివావా నోదిద్దు?’

‘శల్ల’.

‘అమ్మ అవరు ఉఱరల్లి... జోరాగిద్దార హేగే?’

‘అవర పససనల్ మాక్రిషో ఏనూ గొత్తిల్ల సర్’.

‘మత్తే సుఖు’.

‘సిరియల్ లోగే లోకేశన్ నోడబేసు అంత అవర ఎఫ్సేటిగే ఎరదు సారి హోగి బందిద్దియి... ఎఫ్సేటో మానేజర్ కందున్ హత్తిర, అమ్మ అవర ఆస్క్రిపాస్టియ బగ్గె కంప్లైటో డిఫెల్సో కేళ తిళోందిద్దియా... చంద్రున్గాగి శగోలోప్పోనో మాడ్స్టు...?’

‘దినేత మత్తే తలే కేళగే మాడిద్ద.

‘అందరే అమ్మ అవర ఆస్క్రి మేలే కణొలికే, అవరన్ కుతయ్యదల్లి జయంతినిద చేరే మాడి, నీను అల్ల బేరు బిందిసుకు అంత ప్ల్యాన్ మాడ్స్టే... మోదలనే భాగ సాక్షు యితస్థాయ్యు, ఆదరే ఎరడనే భాగ నడిల్లి... హోబా?’

‘అదు నిజ ఆగిద్దే, నాన్నాకే అమ్మన కోలే మాడిబేసు సార్?’

‘నాన్లో హేళు... నీను కోలే మాడిద్దియా అంత. అంతూ నిన్ బాయ్లో ఒంతల్ల అదు’.

‘స్టుల్ తాటు, అల్లగూ ఒత్తిస్సి’.

‘అమ్మ జోతే నీను అనుచిత వప్సనే మాడి, అందరే ల్యోంక కిరుపల్ కోట్టిద్దు నిజానా?’

‘సక్కువాగియూ ఇల్ల సార్’.

‘అమ్మ కేళే మేలే బారిసిద హస్తముద్దే జన్నన్ హాగే ఇచ్చిగిద్దా’.

‘...’

‘అమ్మ తాను కోలేయాద హిందిన దినదందు, ప్రోమిటో కరేదు ఇదర బగ్గె నిన్నన్ సాఫజనికవాగి బిత్తులు మాడి, ప్పోలీన్ కంప్లైంటో కోడ్డిని అంత బెదరికే హాక్కిద్దినిజానా?’

‘అంధాన్న ఇల్ల సార్’.

‘మత్తే సుఖు... అమ్మ ఇదన్న నినగే